

ROUWEN OF VIEREN

In Nederland is de dood meestal iets heel serieus. We hebben vaak stille en officiële afscheidsdiensten, waar we praten over de persoon die dood is en muziek luisteren die diegene mooi vond. Iedereen is stil en we zeggen tegen elkaar dat we het jammer vinden dat die persoon er niet meer is.

In andere landen zijn de mensen ook verdrietig, maar vieren ze vooral het leven van de overledene. Ze denken niet alleen aan het verdriet, maar ook aan de mooie herinneringen. Dit gebeurt op een vrolijkere manier, zoals in Mexico, Japan en Suriname.

Mexico: Día de los Muertos (Dag van de Doden)

In Mexico vieren mensen elk jaar het feest *Día de los Muertos*, oftewel de Dag van de Doden. Dit is geen verdrietig feest, maar juist een feest van herinneringen. Mensen gaan naar de graven van hun familieleden, eten lekkere dingen en denken aan de mooie tijden. Ze maken vaak een speciaal altaar thuis voor de overledene, met bloemen, foto's en lekker eten. Soms zijn er ook grote optochten, waarbij mensen verkleed als skeletten of in mooie kostuums door de straten lopen. Alles is heel kleurrijk versierd met oranje bloemen en slingers. Deze slingers heten *papel picado* en betekent 'geperforeerd gekleurd papier'. Het zijn dus papieren vlaggen met gaatjes erin.

Japan: Obon

In Japan vieren ze een feest dat *Obon* heet. Dit is een moment waarop mensen geloven dat de geesten van hun overleden familieleden terugkomen. Ze steken papieren lantaarns aan en maken grote vreugdevuren om de geesten te helpen hun weg terug te vinden naar de aarde. Ook bezoeken mensen vaak de graven van hun familie om ze schoon te maken en te verzorgen. Dit is een rustiger feest dan in Mexico, maar het gaat ook om herinneringen delen en het eren van de doden.

Suriname: Dede Oso en Wi Kan Doe

In Suriname denken mensen dat de ziel van de overledene nooit echt weg is. Ze geloven dat de ziel in een andere vorm verder leeft. Bij een Surinaamse begrafenis wordt het leven van de overleden persoon gevierd. Er is een speciale ceremonie, de *dede oso*, waarin mensen bidden, zingen, dansen en herinneringen ophalen. De kist wordt door mensen gedragen die *wi kan doe* heten, terwijl ze vrolijk dansen en zingen. Dit doen ze om kwade geesten te misleiden en te zorgen dat de ziel veilig naar de andere wereld gaat. Het helpt ook om de familie troost te geven.

Moeilijke woorden

Schrijf hieronder de moeilijke woorden op die je in de tekst tegen kwam.

Bespreek ze met elkaar of zoek op wat het precies betekent.

1.

2.

3.

4.

5.

Vragen

1. Hoe vieren mensen in Nederland de dood?

.....

.....

2. Wat doen mensen in Mexico op de Dag van de Doden? Noem twee dingen.

.....

.....

3. Waarom steken mensen in Japan lantaarns aan tijdens Odon?

.....

.....

4. Waarom dansen de *wi kan doe* op een Surinaamse begrafenis?

.....

.....